

РЕШЕНИЕ

№ 1858

гр. С., 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-B, в закрито заседание на
дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Божана Желязкова

Членове: Любка Голакова
Десислава Янева-Димитрова

като разглежда докладваното от Десислава Янева-Димитрова Въззивно
гражданско дело № 20211100507310 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 435 – чл. 438 ГПК.

Образувано е по жалба на ЦВ. Ц. АТ. срещу постановление изх. № 1471/24.04.2018г. на ЧСИ Г.Н. по изпълнително дело № 20169230400368, с което е определил разноски в тежест на жалбоподателя в размер на 760.25 лв.

Жалбоподателят поддържа доводи за недопустимост и незаконосъобразност на постановлението. Твърди, че в сумата от 760.25 лв., представляваща разноски по изпълнителното дело, били включени 175 лв. за юрисконсултско възнаграждение и 585.25 лв. – такси по Тарифата към ЗЧСИ. Поддържа становището, че постановлението било недопустимо, тъй като било постановено към дата, към която производството по изпълнителното дело било прекратено, на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. На следващо място поддържа възражение относно размера на определеното възнаграждение за юрисконсулт, което не било съобразено с чл.37 от Закона за правната помощ. По отношение на разноските за такси по Тарифата към ЗЧСИ – твърди, че размерът им не бил определен правилно, тъй като не бил съобразен чл.73а от ГПК. Моли съда да отмени обжалваното постановление в частта за разноските като недопустимо, а ако постановлението е допустимо, да намали размера на разноските.

Ответникът оспорва жалбата като неоснователна.

В писмено становище по делото ЧСИ е изложил доводи за неоснователност на жалбата.

Софийският градски съд, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, достигна до следните изводи:

Жалбата е подадена в срок и е допустима.

Разгледана по същество – частично основателна, поради следните съображения:

Изпълнителното производство е образувано по молба на „Т. С.“ ЕАД срещу Ц.Ц.А. въз основа на изпълнителен лист от 25.01.2016 г. по чгр.д № 62793/2015 г. на СРС, I ГО, 124

състав, за следните задължения: 87.88 лв./стойността на доставена топлинна енергия за периода м.01.2013г. – м.04.2013г./, 21.43 лв./лихва за периода 28.02.2013г. – 30.09.2015г./, ведно със законната лихва върху главницата от 16.10.2015 г. до окончателното изплащане и 162.50 лв. – разноски по делото.

С покана за доброволно изпълнение изх. № 1471/24.04.2018 г. частният съдебен изпълнител е уведомил Ц.Ц.А. че задълженията по изпълнително дело № 20169230400368 на ЧСИ Г.Н. възлизат на 1054.89 лв., от които 87.88 лв./главница/, 22.83 лв./лихва за периода 16.10.2015 г. – 08.05.2018 г./, 21.43 лв./неолихвяеми вземания/, 162.50 лв. – присъдени разноски, 175 лв. – разноски по изпълнителното дело и 585.25 лв. – такси по Тарифата към ЗЧСИ

Поканата е връчена на ЦВ. Ц. АТ. на 24.04.2018 г.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че към датата на връчването на поканата производството по изпълнителното дело е било прекратено по силата на закона, на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. Съгласно чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години. В конкретния случай изпълнителното производство е образувано на 21.07.2016 г. и до 24.04.2018 г. не са изминали две години, а и по делото са били извършвани изпълнителни действия спрямо ЦВ. Ц. АТ..

По отношение на възражението, че размерът на разноските по изпълнителното дело за юрисконсултско възнаграждение е определен неправилно:

Възражението е частично основателно.

Съгласно 78, ал. 8 от ГПК (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2017 г.), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Съгласно чл. 27 от Наредбата за правната помощ/Обн. ДВ. бр.5 от 17.01.2006г./, в редакцията, която е в сила към датата на издаване на постановлението за разноските - 24.04.2018 г., за представителство в изпълнително производство възнаграждението е от 50 до 100 лв.

В постановлението за разноски от 24.04.2018 г. частният съдебен изпълнител е посочил, че разноските са определени към 08.05.2018 г

Разноските неправилно са определени към бъдеща дата, която все още не е настъпила към датата на издаване на постановлението.

На следващо място, размерът на разноските за юрисконсултско възнаграждение надхвърля предвидения в чл.27 от Наредбата за правна помощ размер. Разпоредбата има материалноправен характер, като разноските за юрисконсулт се определят към датата на приключване на производството, с оглед на материално-правната норма, която е в сила към посочения момент. В конкретния случай разноските за юрисконсулт са определени към 24.04.2018 г., а към тази дата са в сила чл.78, ал.8 от ГПК и чл.27 от Наредбата за правната помощ в редакциите, цитирани по-горе в мотивите, поради което разноските за юрисконсултско възнаграждение следва да бъдат определени по този ред, съобразно фактическата и правна сложност на делото. Настоящият състав прие, че дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение на вискателя са в размер на 50 лв., т.е. постановлението трябва да бъде отменено в частта, в която са определени разноски над 50 лв. до 175 лв.

По отношение на разноските за такси по Тарифата към ЗЧСИ:

Правилно е становището на ЧСИ, че разпоредбите за таксите имат материално-правен характер. В конкретния случай дължимите такси са определени към датата на издаване на постановлението – 24.04.2018 г./неправилно е посочена бъдеща, ненастъпила дата – 08.05.2018 г./. Следователно, трябва да се приложи материално-правната уредба,

действаща към датата на определяне на таксите от частния съдебен изпълнител, т.е към 24.04.2018 г. Към тази дата е в сила чл.73а от ГПК.

Съгласно чл. 73а, ал.1 от ГПК(Нов - ДВ, бр. 86 от 2017 г.), сборът от всички такси по изпълнението за сметка на длъжника в едно изпълнително производство не може да надвишава за задължения в размер:

1. до 10 на сто от минималната работна заплата - 30 на сто от минималната работна заплата;
2. от 10 до 20 на сто от минималната работна заплата - 40 на сто от минималната работна заплата;
3. от 20 до 50 на сто от минималната работна заплата - 50 на сто от минималната работна заплата;
4. от 50 на сто до една минимална работна заплата - 70 на сто от минималната работна заплата;
5. от една до две минимални работни заплати - 80 на сто от минималната работна заплата;
6. от две до три минимални работни заплати - 90 на сто от минималната работна заплата.

В конкретния случай общият размер на задължението на жалбоподателя е 344.56 лв.(87.88 лв. + 22.83 лв. + 21.34 лв. + 162.50 лв. - задължения по изпълнителния лист и 50 лв. – разноски по изпълнителното дело). Минималната работна заплата към 24.04.2018 г. е 510 лв., т.е задължението на длъжника попада в хипотезата на чл. 73а, ал.1, т.4 от ГПК, поради което сборът на всички такси по изпълнението за негова сметка не може да надвишава 70 на сто от минималната работна заплата или 357 лв.

Частният съдебен изпълнител е определил размер на дължимите такси от 585.25 лв., който следва да бъде намален на 357 лв.

С оглед на изложените доводи, обжалваното постановление следва да бъде отменено в следните части: в частта за разноските по изпълнителното дело за сумата над 50 лв. до 175 лв. и в частта за таксите по Тарифата към ЗЧСИ за сумата над 357 лв. до 582.25 лв.

По претенцията за присъждане на разноски по настоящото дело:

В настоящото производство страните не си дължат разноски. В това производство, което е относно дължимостта и размера на разноските, определени от частния съдебен изпълнител, не се допуска кумулиране на нови задължения за разноски, поради което разпоредбата на чл. 81 ГПК не намира приложение./определение № 489 от 17.10.2017 г. по ч. гр. д. № 3926/2017 г. на IV г.о. ВКС/.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановление за разноските изх.№ 1471/24.04.2018 г. по изп.дело № 20169230400368 на ЧСИ Г.Н. с рег. № 923 с район на действие – районът на СРС, обективизирано в покана за доброволно изпълнение изх.№ 1471/24.04.2018 г., в частта за разноските по изпълнителното дело за сумата над 50 лв. до 175 лв. и в частта за таксите по Тарифата към ЗЧСИ за сумата над 357 лв. до 585.25 лв.

ПОТВЪРЖДАВА постановление за разноските изх.№ 1471/24.04.2018 г. по изп.дело № 20169230400368 на ЧСИ Г.Н. с рег. № 923 с район на действие – районът на СРС в

останалата обжалвана част.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____